

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **M. R.**, zastoupeného JUDr. Vilémem Urbišem, advokátem se sídlem Bruntál, Dr. E. Beneše 1497/21, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odbor dopravy a chytrého regionu, se sídlem Ostrava - Moravská Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 7.4.2017 č.j. MSK 141376/2016, sp. zn. DSH/30145/2016/Kys, o dopravním přestupku,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 7.4.2017 č.j. MSK 141376/2016, sp. zn. DSH/30145/2016/Kys žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Rýmařov ze dne 21.9.2016, č.j. MURY 23111/2016. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán přestupkem podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona č. 361/2000 Sb., kterého se měl dopustit dne 24.1.2016 kolem 16.10 hod., jako řidič osobního motorového vozidla Renault Clio, RZ: X v obci Horní Město, při vjíždění z místní komunikace vedoucí od areálu „šachta“ do křižovatky na ul. II/370, označené dopravní značkou P4 – Dej přednost v jízdě, vpravo směrem na obec Rýmařov,

nedal přednost v jízdě zprava po silnici II/370 přijíždějícímu osobnímu vozidlu Subaru Legacy, RZ: X, které předjíždělo na uvedené komunikaci osobní motorové vozidlo Audi, RZ: X. Následkem tohoto nedání přednosti v jízdě došlo ke střetu levé boční části vozidla Subaru s levým předním rohem jím řízeného vozidla, čímž porušil ust. § 22 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. Tímtež rozhodnutím byl žalobce uznán vinným přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., jehož se měl dopustit tím, že po uvedené dopravní nehodě nese-psal společný záznam o dopravní nehodě, čímž porušil ust. § 47 odst. 3 písm. g) téhož zákona. Za uvedené přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 1.500,- Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení paušální částkou 2.500,- Kč.

Žalobce proti shora uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, v níž vytýkal žalovanému, že nebyl v řízení řádně zjištěn skutkový stav, neboť nebyli vyslechnuti přímí svědci dopravní nehody. Žalobce považuje za podstatnou vadu řízení, že úřední záznam ze dne 13.12.2016 nebyl pořízen na základě osobního výslechu manželů V. B. a S.B. policejním orgánem osobně, ale jak z obsahu tohoto záznamu vyplývá, tito svědci byli policejním orgánem kontaktováni telefonicky. Bez slyšení těchto svědků nelze podle žalobce přesně určit místo střetu; toto místo musí být jasně definováno podélně i příčně a nikoliv odkazem na výchozí bod měření. Postavení vozidel nebylo zadokumentováno ihned po nehodě, jak uvádí v napadeném rozhodnutí žalovaný, ale policejní orgán provedl zafocení až v následující den po nehodě. Nehoda se stala 24.1.2016 v 16.10 hod., což vyplývá z protokolu o nehodě v silničním provozu, který byl sepsán až dne 25.1.2016. V rámci odvolacího řízení žalobce namítal, že v místě, kde vozidlo Subaru předjíždělo vozidlo Audi, byla na vozovce podélná čára souvislá. Po celou dobu předjíždění tohoto vozidla vozidlo Subaru překročilo tuto plnou dělicí čáru. Tuto námitku žalobce řádně vnesl, avšak žalovaným byla bezdůvodně odmítnuta. Závěrem své žaloby žalobce poukázal na to, že řidič Subaru jel rychlostí vyšší než povolenou, na zledovatělém povrchu vozovky a předjížděl v místě, kde je mu to zakázáno. S těmito zjištěními znalec nepracoval a držel se své subjektivní představy, že vozidlo jelo rychlostí 52 km/hod., ačkoliv přítomné osoby tvrdily, že jel 60 – 70 km/hod.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 7.4.2017 č.j. MSK 141376/2016, sp. zn. DSH/30145/2016/Kys, správním spisem žalovaného téže spisové značky a spisem Městského úřadu Rýmařov sp. zn. DASH 63/2016 MAC a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při svém rozhodování krajský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu Městského úřadu Rýmařov, odboru dopravy a silničního hospodářství, krajský soud zjistil následující skutečnosti:

- dne 25.1.2016 byl vyhotoven protokol o nehodě v silničním provozu dopravním inspektorátem Policie ČR v Bruntále, v němž je žalobce uveden jako podezřelý ze spáchání výše uvedeného přestupku. Jako druhý účastník dopravní nehody, k níž došlo dne 24.1.2016 (neděle) v 16.10 hod., je v protokolu uveden řidič osobního automobilu Subaru Legacy J. S., podezřelý z porušení ust. § 4 písm. a), § 4 písm. b), § 6 odst. 1 a § 18 odst. 4 zákona č.

361/2000 Sb. a tím důvodně podezřelý ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Součástí tohoto protokolu je plánek místa dopravní nehody a popis pořízené fotodokumentace;

- z úředního záznamu o podání vysvětlení sepsaného dopravním inspektorátem Policie ČR Bruntál dne 25.1.2016 s Janem Staňkem, že dne 24.1.2016 kolem 16.10 hod. jel obcí Horní Město. Obcí projížděl ve směru od Rýmařova a přibližně od začátku obce jel za osobním vozidlem Audi. V obci Horní Město se rozhodl, že toto vozidlo předjede. Cestou oba projeli pravotočivou zatáčkou a po výjezdu ze zatáčky dal znamení o změně směru jízdy vlevo, a po přesvědčení se o situaci kolem vozidla začal vozidlo Audi předjíždět. V okamžiku, kdy započal předjíždění, viděl, že z levé strany komunikace se zpoza domu ke křižovatce blíží osobní vozidlo. Nic nenasvědčovalo tomu, že by se něco mělo stát. Pokračoval v předjíždění na přímém úseku silnice a přibližně 10 metrů před křižovatkou do areálu „šachta“ zaregistroval, že ono vozidlo vyjíždí zpoza nákladního auta a chce jet proti němu. Přidal plyn a snažil se vměstnat mezi obě vozidla. Nenapadlo jej, že to auto vjede na hlavní silnici, když předjíždí. Střetu se mu nepodařilo zabránit a došlo k nárazu levého předního rohu tohoto osobního vozidla do levého boku jeho vozidla Subaru. S řidičem onoho vyjíždějícího vozidla se dohodli, že se sejdou, a že sepíší věc následujícího dne; neměl u sebe zelenou kartu. Na otázky policejního orgánu odpověděl, že při předjíždění se mohl pohybovat rychlostí kolem 60 – 70 km/hod. a že dle jeho názoru dopravní nehodu zavinil řidič vyjíždějícího vozidla;
- z úředního záznamu o podání vysvětlení sepsaného dopravním inspektorátem Policie ČR dne 25.1.2016 s žalobcem, že se svým vozidlem Renault Clio, RZ: X dne 24.1.2015 kolem 16.10 hod. vyjížděl z areálu „šachta“. Přiblížil se k hlavní silnici, která vede Horním Městem a před hranicí křižovatky viděl dopravní značku „Dej přednost v jízdě“. Měl v úmyslu odbočit vpravo, přičemž výhled vpravo mu ztěžovalo nákladní vozidlo stojící po jeho pravé straně. Toto vozidlo stálo na rozšířené krajnici. Kam až viděl, byla silnice volná zleva i zprava, opatrně najel do křižovatky kvůli ztíženému výhledu vpravo. Když se mu otevřel výhled směrem do centra Horního Města, uviděl, že se odtud blíží osobní vozidlo Audi a hned na to viděl, jak toto vozidlo začalo být předjížděno jiným vozidlem. Když uviděl, že se k němu blíží předjížděné i předjíždějící vozidlo vedle sebe, ihned zastavil a stál těsně „u toho nákladáku“. Část jeho vozidla směřovala šikmo do jízdních pruhů, předjíždějící vozidlo jelo velice rychle, odhadem kolem 100 km/hod. Předjíždějící řidič se snažil dokončit předjíždění ještě před tím, než se dostane na jeho úroveň. Strhnul při dokončení předjíždění řízení vpravo, a tak došlo k nárazu levým bokem jeho vozidla do levého předního rohu vozidla žalobce. Řidič tohoto vozidla neměl doklady od vozidla a spěchal do práce, dohodli se, že „dopravní nehodu sepíší dodatečně“;
- z úředního záznamu ze dne 13.2.2016, že dopravní inspektorát Policie ČR v Bruntále kontaktoval telefonicky V. B., nar. X a S. B., nar. X. V. B. sdělil, že v době dopravní nehody projížděl Horním Městem k obci Tvrdkov a řídil své vozidlo Audi, RZ: X. Ve vozidle s ním cestovala jeho manželka S. B. Pohyboval se rychlostí 40 – 45 km/hod., silnice byla zasněžená. Když vyjel ze zatáčky a otevřel se mu výhled na rovinku, na níž se nachází výjezd z areálu

„šachta“, všiml si, že z výjezdu od „šachty“ na hranici křižovatky zastavilo osobní vozidlo. Toto vozidlo stálo, tím je si jist. V ten okamžik došlo k tomu, že jej začalo předjíždět jiné osobní vozidlo. Jeho řidič jel jak dobytek. Viděl, že vozidlo ve výjezdu od „šachty“ stojí a nijak nezasahuje do prostoru křižovatky. V tu chvíli se předjíždějící řidič snažil zařadit před jeho vozidlo, přičemž se domnívá, že řidič dostal na kluzkém povrchu smyk a narazil svým levým bokem do vozidla stojícího na hranici křižovatky. Řidič předjíždějícího vozidla zastavil asi po 200 metrech a vrátil se zpět na místo dopravní nehody. Podle jeho názoru se předjíždějící vozidlo mohlo pohybovat rychlostí 60 – 70 km/hod. V téměř úředním záznamu se uvádí, že S. B. shora uvedené sdělení manžela plně potvrdila;

- dne 17.2.2016 byla shora uvedená dokumentace dopravního inspektorátu Policie ČR Bruntál postoupena s oznámením přestupku správnímu orgánu I. stupně a dne 5.4.2016 byla tato dokumentace doplněna o fotografii vozidla Renault, která byla získána od účastníků dopravní nehody a pořízena bezprostředně po této dopravní nehodě;
- z protokolu o ústním jednání před správním orgánem I. stupně ze dne 29.4.2016, že žalobce mimo jiné vypověděl, že při najíždění do křižovatky z vedlejší cesty viděl z obou stran volný jízdní pruh a na úrovni odbočky k potravínám se vozidlo Subaru rozhodlo předjíždět ve značné rychlosti. Stihl akorát zabrzdít a nechat mu maximální prostor, střetu však zabránit nemohl, jelikož vozidlo Subaru bylo ve smyku. Předjíždění spatřil, až když najel na hlavní komunikaci. Obviněný S. při tomto jednání na otázku správního orgánu, ve které jízdní polovině komunikace bylo jím řízené vozidlo, když poprvé spatřil vozidlo řízené žalobcem, odpověděl, že jeho vozidlo bylo v levé polovině a vozidlo žalobce po pár vteřinách v půlce jízdního pruhu, ve kterém on předjížděl. Závěrem ústního jednání obviněný S. tvrdil, že „nepředjížděl, když viděl vozidlo v protisměru“, zatímco žalobce trvá na tom, že i když najížděl do křižovatky, viděl vozidlo Audi v zatáčce, takže měl volný jízdní pruh, a když byl již částečně v křižovatce, tak se obviněný S. rozhodl předjíždět. Kdyby ho viděl již předjíždět, vůbec by tam nenajel;
- ze znaleckého posudku Ing. L. M., Ph.D., znalce z oboru dopravy, ze dne 27.6.2016, že znalec pro porovnání vzájemného postavení vozidel v kterémkoliv časovém okamžiku a v kterémkoliv fázi vývoje nehodového děje zpracoval numerický výpočet a grafický diagram pravděpodobného vývoje dopravní nehody. Vozidlo Subaru začalo vlevo za účelem předjíždění vozidla Audi vybočovat nejpozději v čase cca 4 sekundy a vzdálenosti cca 56 metrů před místem střetu, přičemž v tomto okamžiku se vozidlo Renault nacházelo ve vzdálenosti cca 17 metrů před střetem, resp. ještě stále se pohybovalo na vedlejší komunikaci. V době vjetí vozidla Renault na hlavní komunikaci v čase cca 1 sekunda před střetem se vozidlo Subaru nacházelo ve vzdálenosti cca 15,5 metrů před místem střetu, přičemž se jedná o okamžik, ve kterém bylo možné z pozice řidiče vozidla Subaru rozpoznat vznik překážky. Možnost rozpoznání pohybu vozidel pohybujících se na hlavní komunikaci z pozice vozidla žalobce – Renault souvisí s jeho technikou a způsobem jízdy, resp. vjíždění na hlavní komunikaci, kdy žalobce neměl v úmyslu s vozidlem před vjezdem na hlavní komunikaci zastavit ani s ohledem na stojící nákladní vozidlo, které zhoršovalo (nikoliv znemožňovalo) rozhledové poměry ve směru

do centra obce. Dále v závěrech svého posudku uvedl, že na základě rozboru stop za účelem stanovení vlastní polohy místa kolize vozidel Renault a Subaru lze z technického hlediska dovodit, že ke střetu těchto vozidel došlo s největší pravděpodobností ve vzdálenosti cca 9 metrů za úrovní výchozího bodu měření v podélném směru a cca 8,9 metrů vpravo od tohoto bodu pohledu v příčném směru jízdy z pohledu řidiče Subaru. Žalobce se svým vozidlem vyjel z vedlejší komunikace na hlavní silnici v době, kdy se po hlavní silnici pohybovala dvě souběžně jedoucí vozidla. I kdyby se v tuto dobu vpravo z jeho pohledu u pravého okraje hlavní komunikace nacházelo stojící nákladní vozidlo, měl žalobce možnost zajistit si před vjetím na hlavní silnici dostatečný rozhled zastavení vozidla na hranici výhledu. K zastavení vozidla ve výhledu ale ve skutečnosti nedošlo, přičemž vozidlo žalobce bylo v pohybu i v okamžiku kolize. I kdyby stojící nákladní vozidlo omezovalo možnost dostatečného výhledu na hlavní silnici z pozice řidičů vyjíždějících vozidel z vedlejší komunikace, způsob vjetí na hlavní silnici, jaký zvolil žalobce, by byl za ztížených podmínek zcela neakceptovatelný. Na otázku, kdo mohl z technického hlediska vzájemnému střetu vozidel zabránit, znalec odpověděl, že žalobce by kolizi s vozidlem Subaru zabránil, pokud by nevyjel na hlavní silnici do koridoru jízdy vozidla Subaru, pohybujícího se v levé polovině vozovky (protisměru). Vzhledem k tomu, že žalobce nebyl vystaven nutnosti reagovat před výjezdem na hlavní komunikaci na žádnou náhle vzniklou situaci, bylo čistě na jeho rozhodnutí, jakým způsobem bude na silnici vjíždět. Pokud by žalobce nevyjel na hlavní silnici bez toho, aby si dostatečně ověřil situaci na hlavní komunikaci, měl účinnou možnost střetu s vozidlem Subaru nejen zabránit, ale dokonce kolizní situaci zcela předejít. Řidič vozidla Subaru by kolizi s vozidlem žalobce mohl zabránit pouze za předpokladu, pokud by byl schopen zastavit své vozidlo před úrovní místa střetu, resp. ještě dříve, protože v době kolize se žalobcovo vozidlo stále pohybovalo. Znalec opakoval, že k vyjetí žalobcova vozidla na hlavní došlo v čase cca 1 sekundu před střetem, přičemž vozidlo Subaru se nacházelo ve vzdálenosti cca 15,5 metrů před místem střetu. Za této situace by bylo nutné pro odvrácení střetu, aby řidič vozidla Subaru zastavil na tuto vzdálenost, což by bylo technicky možné pouze za předpokladu, že by se pohyboval rychlostí cca 27 km/hod. Řidič vozidla Subaru však neměl účinnou možnost střetu s vozidlem žalobce zabránit ani za předpokladu, že by se v době nehody pohyboval rychlostí dovolenou, tedy do 50 km/hod. Znalec uzavřel, že na základě provedeného rozboru předmětné dopravní nehody a posouzení technické přijatelnosti tvrzení obou účastníků této dopravní nehody lze z technického hlediska konstatovat, že příčinu vzniku předmětné dopravní nehody je nutno spatřovat pouze v jednání žalobce, který vyjel z vedlejší na hlavní silnici v době, kdy se po hlavní silnici pohybovala dvě souběžně jedoucí (předjíždějící) vozidla. Žalobce tím řidiči vozidla Subaru vytvořil překážku, na kterou nebylo možné z jeho pozice účinně reagovat, a to ani za podmínky, že by se toto vozidlo pohybovalo rychlostí do 50 km/hod;

- z protokolu z ústního jednání o přestupku ze dne 3.8.2016, že u tohoto jednání byl přítomen právní zástupce žalobce a obviněný S., kteří byli seznámeni s výše uvedeným znaleckým posudkem. Dne 2.9.2016 byly správnímu orgánu I. stupně doručeny námítky právního zástupce žalobce k předmětnému znaleckému posudku, které následně tento správní orgán vyhodnotil jako ryze účelové;

- z protokolu o vyjádření k námitkám znaleckého posudku ze dne 19.9.2016, že obviněný J.S. uvedl, že u předjíždějícího manévru byl dřív než on (žalobce) vyjížděl do křižovatky.

Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je jeho rozhodnutí o přestupku ze dne 21.9.2009, odvolání proti tomuto rozhodnutí ze dne 12.10.2016, o kterém jak shora uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

Krajský soud především opakovaně zdůrazňuje, že žalobou napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, tak, jak mu to ukládá ust. § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. K jednotlivým žalobním bodům uvádí následující:

- zásadním žalobním bodem bylo to, že v projednávané věci nebyl řádně zjištěn skutkový stav, jelikož nebyli vyslechnuti „přími svědci nehody“, tj. manželé B., bez jejich výslechu nelze podle žalobce přesně určit místo střetu. V tomto směru žalobce také namítal, že místo střetu musí být „definováno podélně i příčně, ne odkazem na výchozí bod měření“. S touto žalobní námitkou krajský soud zásadně z hodnocením shora uvedené spisové dokumentace nemůže souhlasit. Správní orgány při svém rozhodování vycházely z protokolu o nehodě v silničním provozu, jehož součástí byla i připojená fotodokumentace na základě šetření dopravní nehody provedené Policií ČR, dopravním inspektorátem v Bruntále. Součástí této dokumentace byly i podrobné výpovědi obou účastníků dopravní nehody, tedy žalobce i dalšího obviněného J. S. Uvedené dokazování bylo doplněno znaleckým posudkem znalce Ing. L. M., Ph.D., který v něm rozebral problém místní situace, určil místo střetu vozidel a rozebral průběh dopravní nehody. Znalec zcela jednoznačně dospěl k závěru, že z technického hlediska je nutno příčinu dopravní nehody spatřovat pouze v jednání žalobce, jakožto vozidla Renault, tím, že vyjel z vedlejší silnice na silnici hlavní v době, kdy na hlavní silnici se již pohybovala souběžně jedoucí – předjíždějící vozidla, čímž vozidlu Subaru obviněného J.S. vytvořil překážku, na kterou již nebyl schopen zareagovat, a to ani za předpokladu, že by jel povolenou rychlostí 50 km/hod. Proti těmto zjištěním i závěru znaleckého posudku neobstojí vysvětlení podané Policií ČR telefonicky V.B., který uvedl, že viděl vozidlo žalobce stát ve výjezdu od „šachty“ a nijak nezasahující do prostoru křižovatky. Sdělení tohoto svědka nemá oporu v žádném z dalších provedených důkazů s výjimkou výpovědi žalobce jako obviněného z přestupku, a krajský soud se proto ztotožnil s názorem správních orgánů, že výslech tohoto svědka a jeho manželky by byl zcela nadbytečný. Je proto zcela nepodstatné, že tito svědkové byli kontaktováni pouze telefonicky Policií ČR podle úředního záznamu ze dne 13.2.2016. Krajský soud zásadně nesouhlasí s námitkou, že bez těchto svědků nelze určit přesně místo střetu. Místo střetu bylo totiž spolehlivě a přesvědčivě zjištěno nejen vypracovaným protokolem Policie ČR, dopravním inspektorátem v Bruntále o předmětné dopravní nehodě, včetně mapky s vyznačením střetu vozidel, výpovědí účastníků řízení a v neposlední řadě zejména podaným znaleckým posudkem. Jako zcela nelogická se jeví námitka žalobce, že „toto místo musí být definováno podélně i příčně, ne odkazem na výchozí bod měření“. Použití tzv. výchozího bodu měření je běžnou metodou užívanou při šetření dopravních nehod, kdy stanovením tohoto výchozího bodu měření jsou pak při ohledání vztahovány vzdálenosti jednotlivých stop, vozidel a dalších objektů nacházejících se na místě dopravní nehody;

- žalobce namítal, že postavení vozidel bylo zadokumentováno (zafoceno) až následující den po dopravní nehodě. Z obsahu správního spisu správního orgánu I. stupně ovšem vyplynulo, že ani žalobce ani obviněný J. S. nesplnili svou povinnost oznámit ihned, tedy neprodleně dopravní nehodu za situace, kdy nese-psali společný záznam. Byl to tedy právě žalobce společně s obviněným S., kteří tím způsobili ztížení šetření předmětné dopravní nehody tím, že šetření mohl policejní orgán provést nikoliv bezprostředně po dopravní nehodě, ale až v následující den. Je proto i tato žalobní námitka nedůvodná;
- podle tvrzení žalobce v místě, kde vozidlo Subaru předjíždělo vozidlo Audi, byla na vozovce podélná čára souvislá. Při hodnocení této žalobní námítky vycházel krajský soud především z pořízené fotodokumentace v rámci šetření dopravní nehody policejním orgánem a musí konstatovat, že v místě předjíždění není na žádném snímku dopravní značení „V – 1a“ podélná čára souvislá viditelná. Ostatně, i kdyby na vozovce toto vodorovné dopravní značení bylo, dotýkalo by se přestupku obviněného J. S. a nic by nemohlo změnit na přestupku, jehož se dopustil žalobce;
- závěrem své žaloby poukazoval žalobce na to, že řidič vozidla Subaru S. jel nepovolenou rychlostí 60 – 70 km/hod. a ne, jak tvrdil znalec, 52 km/hod. Ani tuto žalobní námitku krajský soud nemůže hodnotit jako důvodnou, neboť podle znaleckého posudku vjel žalobce na hlavní silnici jednu sekundu před střetem; vozidlo Subaru se nacházelo přibližně 15,5 metrů před místem střetu a aby mohl tomuto střetu jeho řidič (obviněný S.) zabránit, musel by jet rychlostí 27,3 km/hod. Znamená to tedy, že i kdyby jelo vozidlo Subaru povolenou rychlostí 50 km/hod., nemohl by jeho řidič S. dopravní nehodě zabránit.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení v souladu s ust. § 61 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovaný se tohoto práva výslovně vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžoval sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 30. listopadu 2017

JUDr. Petr Indráček
samosoudce